

C o m e n t e m i s u g g e r i m

El llibre inclou un disquet, amb la qual cosa existeixen dues possibilitats d'aplicació, correcció i puntuació: amb el quadernet, ja sigui de forma individual o col·lectiva, i una altra mitjançant un programa informàtic.

J.L. Sebastià i J.L. Valls
Inspectors d'ensenyament a Tarragona

G. VALERO.
ITINERARIS PEL CENTRE HISTÒRIC DE PALMA. (Col·lecció Palma Ciutat Educativa).

Edita Ajuntament de Palma.
Palma de Mallorca, 1993. 221 Pàgs.

En general, vivim en un país on els recursos s'optimitzen poc. Es fan llibres bons que a penes tenen difusió i per contra, sovint es divulguen pamflets, bulló o ferralla, moltes vegades subvencionats, fets per quatre amics de la institució pagana. No és el cas del que presentem aquí, ans al contrari, i per això el posem de model, per provenir d'una realitat que ens és ben nostra.

El llibre és el núm. 21 de la col·lecció *Palma Ciutat Educativa*, la qual cosa ja diu bastant per on van els trets, pel qui sap i vol llegir. Però mirant els crèdits veus que encara hi ha més, i és, senzillament, que el llibre és una iniciativa conjunta del Departament de Dinàmica Educativa dels Serveis Educatius, de l' Oficina Municipal d'Informació Turística i de l'Ajuntament de Palma. Amb aquestes premisses, de ben segur que el llibre és rendible perquè hi ha suma d'esforços per preparar materials adequats, tant per a l'escola com per a un públic a qui cal iniciar.

El llibre pot ser útil –i per això el presentem aquí– per a aquells alumnes i mestres que decideixen anar a les Illes a passar els últims dies de curs d'un cicle. Com que per sort tot no és platja i discoteca, us recomanem aquest material per donar sentit a unes vacances segurament ben guanyades. Material que presenta la particularitat de cinc itineraris urbans que poden aportar que, tot passejant, es vagi fent repàs d'allò que s'ha fet a classe, o bé que poden, si aquests dies s'agafen com a mitjà de treball, fixar aspectes reals en relació amb un entorn diferenciat i semblant en una història que ens és comuna. El llibre és suggeridor per al mestre, perquè els alumnes quedin bocabadats davant el que ell ha vist “abans”, o més ampliament, permet fer un veritable treball de camp dels alumnes, segons la disponibilitat que es tingui i es vulgui.

El material consta de cinc itineraris. A partir d'un plànol molt clar, cada itinerari consta d'un seguit de testimonis històrics a visitar en múltiples variabilitats, acompanyats per uns dibuixos originals, retrats preciosistes de Biel Bonnín i Vicent Sastre. En cada itinerari s'hi combinen molts elements, des dels clàssics edificis històrics i artístics del passat i del present –com per exemple l'Ajuntament, l'Estudi General Lul·lià, la Seu, el Palau Episcopal, esglésies de tot tipus i estils...–, fins a components particularitzats com l'urbanisme romà, l'arc de la drassana musulmana, els banys àrabs, oratoris, palaus privats, jardins, el call, carrers, teatres, fonts, forns, detalls del born, places, muralles i moltíssimes coses més.

Només per donar-ne testimoni cal anotar que hi apareixen treballats 106 components diferenciats. I per si faltés alguna cosa –que no hi falta– cal dir que a sota de cada pàgina hi ha unes entrades destacades on s'hi anoten detalls com el carrer o passeig de localització, l'estil artístic, els constructors o arquitectes, les hores de visita i/o on es pot anar a buscar la clau, el telèfon de contacte de la persona o organisme que ho ensenya, i altres detalls complementaris, encara que no menors. L'acabat final és un vocabulari de termes històrics i arquitectònics usats al text que completen un material excel·lent, que ens agradaria veure reproduït en d'altres indrets, però que malauradament escasseja.

Antoni Gavalà i Torrents
Didàctica de les Ciències Socials

PUIG ROVIRA, Josep M^a.
LA EDUCACIÓN MORAL EN LA ENSEÑANZA OBLIGATORIA.

Editorial I.C.E. (U.B.)/Horsori.
Barcelona, 1995. 322 Pàgs.

Es pot ensenyar la virtut? Es poden planificar i dur a terme intencionadament tasques eficaces d'educació moral en l'escolaritat obligatòria? Fins fa poc temps, per diverses raons, la resposta a preguntes com aquestes ha estat negativa, tot i la proclama general que mai ha deixat de preocupar la formació moral de l'alumnat. (De fet, ni els adoctrinaments de cara a la formació de l'esperit nacional-catolista, ni les campanyes de tot tipus dirigides a qualsevol cosa, ni les estones “ètiques” escolars, ni les tutories, han promogut alguna cosa més que rutines, discontinuïtats, incoherències, currículum ocult... pel que fa a l'educació moral).